

Analiza SWOT przedsiębiorstwa Polifarb Cieszyn-Wrocław

Silne strony:

- dominujący, od wielu lat, udział spółki w polskim rynku farb i lakierów,
- obecność inwestora strategicznego Sigma – Kalon (szósty, co do wielkości, producent farb na świecie),
- wysoka jakość wyrobów,
- łatwo rozpoznawalna marka,
- rynkowy sukces nowo wprowadzanych marek (Dekoral, Domalux, Drewnochron, Cieszynka),
- własna sieć dystrybucji.

Słabe strony

- uzależnienie wyników Spółki od koniunktury w budownictwie,
- sezonowość sprzedaży
- niska płynność akcji

Szanse

- dostęp, za pośrednictwem inwestora, do nowoczesnych technologii i know – how
- zwiększenie potencjału produkcyjnego w związku z przeniesieniem przez Sigma Kalon części produkcji do Polski
- zmiana struktury sprzedaży w kierunku zwiększania eksportu
- poprawa koniunktury w budownictwie

Zagrożenia

- możliwość wycofania spółki z publicznego obrotu
- wzrost konkurencji na rynku krajowym
- import farb i lakierów z zagranicy

Od października 1998r wykres Polifarbu Cieszyn-Wrocław znajduje się w długoterminowym trendzie wzrostowym (linia 1). Średnioterminowo dominuje trend spadkowy z opadającą linią trendu (2). Aktualnie wykres porusza się wewnątrz zbiegających się krótkoterminowych linii trendu spadkowego (4) i wzrostowego (3). Ich przecięcie i jednocześnie rozstrzygnięcie co do tendencji w krótkim terminie powinno nastąpić do połowy lutego. Układ średnich ruchomych wskazuje na zmianę trendu w średnim terminie. SK 15 przecięła, w połowie grudnia ub.r., od dołu SK 45 (aktualnie zbliża się do niej od góry), natomiast SK 45 porusza się do góry, w kierunku opadającej SK 100. Jej przecięcie będzie sygnałem kupna w średnim terminie. Oscylator MACD po przecięciu w grudniu ub.r. poziomowi równowagi wykonał ruch powrotny i aktualnie porusza się na linii równowagi. RSI 14 znajduje się w obszarze neutralnym, a jego wartość powoli rośnie. Najbliższe wsparcie – 5,35 PLN wyznacza krótkoterminowa linia trendu wzrostowego (3), opór zaś – 5,70 PLN – linia krótkoterminowego trendu spadkowego (4). W tej chwili bardziej prawdopodobna wydaje się kontynuacja zapoczątkowanego w październiku ub.r. trendu wzrostowego – przynajmniej do oporu, jaki tworzy na wysokości około 6,30 PLN linia trendu średnioterminowego (2).

Branża farb i lakierów na świecie

Światowy rynek producentów farb i lakierów zdominowany jest przez holdingi chemiczne, dla których produkcja farb i lakierów jest jedną z wielu dziedzin działalności. Do wiodących koncernów tej branży należy zliczyć: Akzo Nobel, PPG, ICI, Kalon (którego właścicielem jest koncern

TotalFinaElf), Bayer, BASF. Firmy te rozwijają się zewnętrznie nabywając spółki ze swojej branży w innych krajach. W rezultacie prowadzonej ekspansji międzynarodowej posiadają one jednostki w wielu państwach Europy i świata stając się firmami o charakterze ponadnarodowym. Oprócz podziału geograficznego charakterystyczny jest wspomniany już podział na segmenty działalności: chemiczny (chemicals), farmaceutyczny (pharmaceuticals) i farb i lakierów (coatings).

Branża farb i lakierów w Polsce

W ostatnich latach w Polsce, systematycznie wzrasta zużycie farb i lakierów. Produkcja farb i lakierów zwiększała się w latach 1997-1996 średnio o 6% rocznie, natomiast w dwóch kolejnych latach o ok. 10 %. Rok 1999 przyniósł wyraźne osłabienie dynamiki wzrostu. W roku tym wyprodukowano 334 tys. ton farb i lakierów, co dało wzrost w porównaniu do roku ubiegłego 4,4%. W 1998r firmy krajowe wyprodukowały ponad 320 tys. ton wyrobów lakierowych, a wartość produkcji sprzedanej tej branży przekroczyła 1.6 mld PLN (ok. 463 mln USD). W roku 1999 produkcja sprzedana wyniosła blisko 1,7 mld PLN (ok. 426 mln USD), co oznacza spadek liczony w USD o 8,0%. Jako przyczyny słabszych wyników krajowego przemysłu farbiarskiego w 1999r można wskazać ochłodzenie koniunktury w budownictwie oraz przemyśle, jak również wzrost wydatków domowych na bieżące utrzymanie. Jednak systematyczny wzrost zużycia wyrobów lakierowych w Polsce, wskazuje raczej, że przyczyną osłabienia koniunktury w tej branży jest nasilająca się konkurencja ze strony zagranicznych producentów, oferujących nowoczesne produkty, profesjonalny serwis oraz korzystniejsze od rodzimych producentów warunki.

Sezonowość sprzedaży, uzależnienie od koniunktury

Wyniki krajowych producentów farb i lakierów są ściśle uzależnione od koniunktury gospodarczej w kraju. Wynika to z faktu, że blisko 60% produkowanych farb zużywa budownictwo, natomiast prawie 40% – przemysł. Udział odbiorców

indywidualnych w popycie jest niewielki. Przy tak ukształtowanej strukturze popytu branża farbiarska podlega corocznym wahaniom związanym z cyklem inwestycyjnym w budownictwie, którego szczyt przypada na drugi i trzeci kwartał roku. W efekcie występującej sezonowości rynków zbytu podobne wahania zaobserwować można w przychodach ze sprzedaży producentów farb i lakierów. Są one największe w drugim i trzecim kwartale każdego roku. Zjawisko to dotyczy w głównej mierze wytwórców farb ogólnobudowlanych. Producenci farb przemysłowych, na które popyt rozkłada się równomiernie w ciągu roku, odczuwają mniej skutki sezonowości sprzedaży. Oprócz cyklu rocznego i efektu sezonowości branża farb i lakierów jest uzależniona, z uwagi na strukturę popytu, od koniunktury w dłuższym terminie w branży budowlanej i w przemyśle. Ważnymi wskaźnikami obrazującymi sytuację w branży budowlanej jest liczba oddanych do użytku mieszkań i produkcja budowlano-montażowa. Pod względem liczby oddanych do użytku mieszkań rok 2000 jest najlepszy od 7 lat. W ciągu ubiegłego roku oddano do użytku prawie 87,7 tys. mieszkań, przy 82 tys. oddanych do użytku w 1999r. Dynamicznie rośnie liczba mieszkań przeznaczonych na sprzedaż i wynajem, przy spadku liczby mieszkań indywidualnych i spółdzielczych. Budownictwo mieszkaniowe ma jednak jeszcze spore możliwości (porównując chociażby z liczbą mieszkań oddanych do użytku w latach 1991-1992, gdzie każdego roku oddawano ponad 130 tys. mieszkań oraz rokiem 1997 – ponad 94 tys. mieszkań). Przy sprzyjających warunkach, jakimi są: łatwy dostęp do kredytów długoterminowych (również hipotecznych), niskie stopy procentowe oraz możliwość odliczeń podatkowych trend wzrostowy w liczbie mieszkań oddanych do użytku może być kontynuowany. Produkcja budowlano-montażowa w ubiegłym roku była niższa o 2,1% niż w 1999r. W relacji grudzień 2000 – grudzień 1999 spadek wyniósł 6,9%, natomiast grudzień 2000 – listopad 2000 zanotowano wzrost o 40,3%.

Informacje o produkcji przemysłowej w grudniu 2000 roku okazały się lepsze niż oczekiwano. Jakkolwiek produkcja

przemysłowa spadła w relacji grudzień 2000 do grudnia 1999, to po uwzględnieniu różnicy w liczbie dni roboczych produkcja wzrosła. Również spadek o 1,4 % w stosunku grudzień do listopada ub.r., po uwzględnieniu różnicy dwóch dni roboczych oznacza wzrost o ok. 8,5% (w przeliczeniu na dzień roboczy). W całym 2000 roku produkcja sprzedana przemysłu była większa niż w roku 1999 o 7,1%. Jednocześnie niższa niż oczekiwano okazała się dynamika cen produkcji przemysłowej (5,7% wzrost w porównaniu z ubiegłym rokiem).

Handel zagraniczny

Systematycznie wzrastający popyt na wyroby lakierowe jest w coraz większym stopniu zaspokajany przez producentów zagranicznych. Import farb i lakierów zwiększa się z roku na rok osiągając w 1999r wartość 630,6 mln USD (300 tys. ton ilościowo) i udział ponad 50% (wartościowo) w polskim rynku. Przyczyną wysokiego eksportu jest popyt na specjalistyczne wyroby wysokiej jakości, których brakuje w ofercie krajowych producentów lub ich podaż jest niewystarczająca. Sprowadzane farby pochodzą głównie z krajów Unii Europejskiej, wśród których dominują Niemcy z blisko 35% (wartościowo) udziałem w polskim imporcie wyrobów lakierowych. Kolejnymi liczącymi się dostawcami tego typu produktów na polski rynek są: Włochy (9,2%), Holandia (8,5%), Wielka Brytania (7,7%) oraz Belgia (7,2%). Choć import produktów lakierowych zwiększa się z roku na rok, to dynamika jego wzrostu od trzech lat stopniowo maleje. Eksport farb i lakierów ma nadal niewielkie znaczenie w obrotach polskiego handlu zagranicznego. W latach 1997-1998 zanotowano dynamiczny jego wzrost – do 89,4 mln USD, jednak już w roku 1999 eksport wyrobów lakierowych z Polski zmniejszył się o 4,6% – do 85,3 mln USD. W roku 1999 głównymi odbiorcami polskich farb i lakierów były: Ukraina (17% wartościowo), Litwa (11,7%), Niemcy (9,1%), Włochy (7,5%), Rosja (6,3%). Dysproporcje pomiędzy eksportem i importem powodują, że z roku na rok powiększa się deficyt w handlu zagranicznym wyrobami lakierowymi, osiągając

w roku 1999 wielkość ponad 545 mln USD.

Producenci krajowi

Na krajowym rynku do największych producentów farb i lakierów należą: Polifarb CW, Polifarb Dębica i Nobiles Włocławek. Te trzy firmy kontrolują pod względem wartości sprzedaży ok. 50% polskiego rynku. Mimo dużej ilości przedsiębiorstw branży farb i lakierów walka o rynek toczy się pomiędzy kilkoma przodującymi (pod względem wielkości sprzedaży, jakości wyrobów, technologii) firmami. Większość podmiotów z czołówki polskich producentów pozyskała już inwestora branżowego (Polifarb CW – Kalon, Polifarb Dębica – Alcro Beckers, Nobiles Włocławek – Akzo Nobel, Polifarb Pilawa – ICI), zapewniając sobie dostęp do nowoczesnego know-how i najnowszych technologii. Ten sposób obecności na polskim rynku jest dominujący i świadczy o atrakcyjności cenowej polskich producentów i jednocześnie braku sprzyjających warunków do inwestycji typu green field. Niewiele firm zagranicznych próbuje w ten sposób zaistnieć na polskim rynku (m.in. w 1997r duńska firma Dyrup otworzyła fabrykę farb i środków ochrony drewna, jednak z niewielkimi mocami produkcyjnymi – początkowo ok. 1,2 mln litrów rocznie – dla porównania sprzedaż Polifarbu CW w 1999r wyniosła 96,3 mln litrów). Szacunki dotyczące udziałów poszczególnych firm w rynku polskim wyliczone zostały na podstawie danych Polifarbu CW dotyczących wielkości sprzedaży polskiego rynku farb i lakierów w 1999r. Produkcja farb i lakierów u większości polskich producentów nie pokrywa się z wielkością sprzedaży, w związku z czym obliczona na tej podstawie wielkość rynku może być nieco zawyżona w stosunku do danych GUS.

Sytuacja finansowa producentów z branży farb i lakierów jest w ostatnich latach nienajlepsza. W roku 1999 tylko Polifarb Dębica uzyskał znaczący 12% wzrost sprzedaży. Dwa podmioty (Polifarb CW i ZCh Anser) uzyskały niewielkie nominalne przyrosty sprzedaży, natomiast większość zanotowała zmniejszoną w stosunku do roku 1998 sprzedaż. Również

większość producentów zanotowała w 1999r gorsze wyniki finansowe. Tylko Polifarb CW i Polifarb Łódź utrzymały w latach 1998-1999 stosunkowo wysoką rentowność kapitałów własnych. Działalność większości spółek branży farbiarskiej finansowana jest głównie kapitałami własnymi.

Jeśli szukają Państwo pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebują Państwo fachowych konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - profesjonalna pomoc w pisaniu prac w granicach prawa.